

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 6 października 2011 r.

DOLiS/DEC-850/11

dot.: DOLiS-440-360/11/BO/I/

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 22 oraz art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana X na przetwarzanie jego danych osobowych przez Księdza - Rektora Kościoła Akademickiego.

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

W dniu 11 kwietnia 2011 r. Pan X wniósł w Biurze Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych ustnie do protokołu skargę na przetwarzanie dotyczących go danych osobowych przez Księdza - Rektora Kościoła Akademickiego. W swojej skardze Pan X (zwany dalej również Skarżącym) wskazał, że w dniu 17 marca 2011 r. przesłał do ww. Księdza Rektora oświadczenie woli, w którym poinformował o wystąpieniu z Kościoła Katolickiego. W piśmie tym jednocześnie Skarżący zwrócił się o aktualizację jego danych poprzez dopisanie sprostowania o treści: „Dnia 17 marca 2011 r. formalnym aktem wystąpił z Kościoła Katolickiego”. Skarżący zażądał od Księdza Rektora potwierdzenia dokonania powyższej czynności, poprzez wydanie odpisu aktu chrztu z ww. informacją. Ww. wniosek Skarżącego został doręczony do Księdza Rektora w dniu 22 marca 2011 r., co potwierdza zwrotne poświadczenie odbioru, znajdujące się w aktach sprawy.

Pan X zażądał od Generalnego Inspektora nakazania Księdzu Rektorowi sprostowania ww. informacji oraz o potwierdzenie jej dokonania poprzez wydanie aktu chrztu z ww. informacją.

W toku przeprowadzonego postępowania w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wystąpił do Księdza Rektora o wyjaśnienia, na podstawie których ustalił następujący stan faktyczny.

1. Ksiądz Rektor otrzymał pismo Skarżącego z dnia 17 marca 2011 r., za którym zwrócił się o aktualizację jego danych poprzez dopisanie sprostowania o treści: „Dnia 17 marca 2011 r. formalnym aktem wystąpił z Kościoła Katolickiego”. Ksiądz Rektor wskazał, iż „Przekazane drogą pocztową pismo nie spełnia jednak wymogów formalnych, które przewidują: osobistą obecność apostaty, wyrażenie swej woli wobec Proboszcza miejsca zamieszkania i złożenie podpisu w jego obecności, co ostaje potwierdzone podpisami dwóch świadków. W tej sytuacji trudno uznać przesłane pismo za skuteczne. Dane osobowe znajdują się zatem nadal (i jedynie) w Księdze ochrzczonych tutejszego rektoratu. W świetle przepisów Kościoła Katolickiego Pan X pozostaje nadal członkiem tej wspólnoty kościelnej, gdyż złożone oświadczenie, z przyczyn podanych wyżej, nie mogło być uznane za skuteczne. Procedura opisana w pkt 1 została ustalona instrukcją Episkopatu Polski” Zasady postępowania w sprawie formalnego aktu wystąpienia z Kościoła Katolickiego”.
2. W aktach metrykalnych Kościoła Akademickiego zawarty jest zapis o przyjęciu przez Skarżącego Chrztu Świętego.
3. Ksiądz Rektor nie udzielił Skarżącemu odpowiedzi na jego ww. wniosek.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Przepis art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej także ustawą stanowi, iż w odniesieniu do zbiorów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, oraz zbiorów, o których mowa w ust. 1 pkt 1a, przetwarzanych przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego oraz Centralne Biuro Antykorupcyjne, Generalnemu Inspektorowi nie przysługują uprawnienia określone w art. 12 pkt 2, art. 14 pkt 1 i 3-5 oraz art. 15-18. Artykuł 43 ust. 1 pkt 3 stanowi zaś, iż z obowiązku rejestracji zbioru danych zwolnieni są administratorzy danych dotyczących osób należących do kościoła lub innego związku wyznaniowego, o uregulowanej sytuacji prawnej, przetwarzanych na potrzeby tego kościoła lub związku wyznaniowego.

Kościół Rzymsko – Katolicki niewątpliwie należy do instytucji o uregulowanej sytuacji prawnej bowiem jest instytucją, której funkcjonowanie zostało unormowane w Konstytucji RP, w umowie międzynarodowej jaką jest Konkordat oraz w ustawach, nad którymi umowa międzynarodowa ma pierwszeństwo.

W szczególności wskazać należy na przepisy Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.), która w art. 25 stanowi, iż Kościoły i inne związki wyznaniowe są równouprawnione (art. 25 ust. 1). Władze publiczne w Rzeczypospolitej

Polskiej zachowują bezstronność w sprawach przekonań religijnych, światopoglądowych i filozoficznych, zapewniając swobodę ich wyrażania w życiu publicznym (art. 25 ust. 2). Stosunki między państwem a kościołami i innymi związkami wyznaniowymi są kształtowane na zasadach poszanowania ich autonomii oraz wzajemnej niezależności każdego w swoim zakresie, jak również współdziałania dla dobra człowieka i dobra wspólnego (art. 25 ust. 3). Stosunki między Rzeczypospolitą Polską a Kościołem Katolickim określają umowa międzynarodowa zawarta ze Stolicą Apostolską i ustawy (art. 25 ust. 4). Stosunki między Rzeczypospolitą Polską a innymi kościołami oraz związkami wyznaniowymi określają ustawy uchwalone na podstawie umów zawartych przez Radę Ministrów z ich właściwymi przedstawicielami (art. 25 ust. 5).

Ustawa z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1989 r. Nr 29, poz. 154 ze zm.) w przepisie art. 2 stanowi natomiast, iż Kościół rządzi się w swych sprawach własnym prawem, swobodnie wykonuje władzę duchowną i jurysdykcyjną oraz zarządza swoimi sprawami. Ustawa niniejsza określa zasady stosunku Państwa do Kościoła, w tym jego sytuację prawną i majątkową (art. 3 ust. 1). W sprawach odnoszących się do Kościoła, nie uregulowanych niniejszą ustawą, stosuje się powszechnie obowiązujące przepisy prawa, o ile nie są sprzeczne z wynikającymi z niej zasadami (art. 3 ust. 2). Analiza powołanych powyżej przepisów prawa wskazuje, iż Kościół Katolicki oraz inne związki wyznaniowe o uregulowanej sytuacji prawnej w zakresie swojej działalności są niezależne i przy wykonywaniu władzy duchowej posługują się swoim wewnętrznym prawem.

W związku z treścią przepisu art. 43 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie może prowadzić postępowania wyjaśniającego ukierunkowanego na wydanie merytorycznej decyzji administracyjnej ani przeprowadzać czynności kontrolnych, z wyłączeniem prawa żądania złożenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień oraz wzywania i przesłuchiwania osób w zakresie niezbędnym do ustalenia stanu faktycznego.

Stosownie do postanowień art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), zwanej dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji wydaje decyzję o umorzeniu postępowania.

Analiza przepisu art. 105 § 1 Kpa wskazuje, iż postępowanie administracyjne nie może toczyć się w sytuacji, gdy w jego toku przestał istnieć jego przedmiot, bądź też przedmiot ten nie istniał już przed wszczęciem postępowania. W doktrynie podkreśla się w szczególności, że przedmiot postępowania wiąże się ze stosowaniem przez organ publiczny przepisów materialnego prawa administracyjnego i przyjmuje się, że bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 Kpa ma miejsce, gdy brak jest któregoś elementów materialnego stosunku prawnego (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H.Beck, Warszawa 2000, s. 428).

Wskazać należy, iż jeśli nie istniałaby tego typu przeszkoda w sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydałby merytoryczną decyzję administracyjną w sprawie, a więc decyzję rozstrzygającą co do meritum i kończącą niniejszą sprawę w instancji.

Reasumując, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych na podstawie dokonanych ustaleń stwierdził brak swojej kognicji do wydania merytorycznej decyzji administracyjnej w sprawie, co tym

samym determinuje zasadność uznania, iż spełnione zostały przesłanki umorzenia postępowania przewidziane przepisem art. 105 § 1 Kpa.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.